

lidte har bevisbyrden herfor. Skader, der skyldes andre sider af krigsforholdene end de egentlige krigsmæssige f.eks. mørklægning eller mangel på råstoffer, falder derfor uden for begrebet krigsskade.

Afgørelsen af, hvorvidt en skade kan anses for krigsskade, vil kunne indbringes for domstolene.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer i et vist omfang til bestemmelsen i forsikringsaftalelovens § 19, stk. 2, hvorefter den forsikrede krav på forsikringssummen i tilfælde af, at han forsætlig har fremkaldt forsikringsbegivenheden, ikke bortfalder, såfremt den handling, hvorved forsikringsbegivenheden forårsages, foretages til afværgelse af skade på person eller ejendom under sådanne omstændigheder, at handlingen må anses som forsvarlig. Bestemmelsen i stk. 2 er dog videregående, idet skade påført egen ejendom også skal anses som krigsskade i det omfang, den skadegørende handling har tilsigtet at unddrage fjenden hjælpemidler, såfremt handlingen under hensyn til de foreliggende omstændigheder må anses for at have været forsvarlig. Bestemmelsen tilsigter at sikre, at den person, der søger at skade fjenden ved ødelæggelse af værdier, der kunne være til nytte for fjenden, ikke behøver at lade sin handling være afhængig af overvejelser om, hvorvidt han påfører sig selv et tab.

Bestemmelsen i stk. 3, hvorefter skade opstået ved rekvisition ikke anses som krigsskade, gælder såvel rekvisition foretaget af danske som af udenlandske myndigheder.

Begrundelsen for reglen i stk. 3 er den opfattelse, at fastsættelse af erstatninger for rekvisition bør ske i henhold til særlig lovgivning.

Til § 4.

Under 2. verdenskrig var fast ejendom og løsøre bortset fra skibe og varer under transport til søs krigsforsikret i 13 forskellige forbund. Efter forslaget oprettes kun 5 krigsforsikringsforbund. Disse angives i § 4, stk. 1.

De enkelte krigsforsikringsforbunds forretningsområde er angivet i bestemmelserne i §§ 5, 20, 22, 28 og 31. I § 4, stk. 2, indeholdes reglerne om ledelsen af forbundene. Disse er økonomisk uafhængige af hinanden, men af hensyn til ensartetheden af de afgørelser, der skal træffes, foreslås det, at forbundene får fælles formand og næstformand. Herudover har hvert forbund efter forslaget 5 bestyrelsesmedlemmer, der udnævnes efter indstilling af de organisationer, som skønnes at være nærmest til at blive repræsenteret i forbundets ledelse under hensyntagen til de værdier, der henhører under vedkommende forbund. Medens krigsforsikring under den 2. verdenskrig henhørte under forskellige mini-

stre, foreslås det, at krigsforsikringen under en ny lovgivning henlægges til en enkelt minister, nemlig handelsministeren. Efter forslaget udpeger denne formand og næstformand i forbundenes bestyrelser uden indstilling udefra og de øvrige bestyrelsesmedlemmer efter indstilling fra de i § 4, stk. 2, angivne organisationer.

De enkelte forbunds afgørelser kan indankes for domstolene. En udtrykkelig bestemmelse herom er ikke optaget i forslaget, idet dette følger af almindelige retsregler.

Til § 5.

I §§ 5-19 gives regler for krigsforsikringen af beboelsesbygninger m.v. og privat indbo i byerne. En række af disse regler er ved henvisningsbestemmelserne i §§ 21, 27, 30 og 34 gjort anvendelige også for krigsforsikringen af de under de øvrige krigsforsikringsforbund hørende værdier.

I det i § 5 omhandlede krigsforsikringsforbund forsikres bygninger i byerne og bymæssige bebyggelser og indbo i sådanne bygninger samt sådanne værdier, der ikke er eller kan blive krigsforsikret i noget andet krigsforsikringsforbund, og som af ejeren ved skriftlig henvendelse til forbundet er begæret krigsforsikret. Det er dog en forudsætning, at bygningen ikke henhører under krigsforsikringsforbundet for erhvervsbygninger eller under krigsforsikringsforbundet for jordbrugets værdier.

Ved de i § 5, nr. 1, nævnte bymæssige bebyggelser forstås sådanne bebyggelser i sognekommunerne, som administrativt anses for bymæssige. Ved en bymæssig bebyggelse forstås en sammenhængende bebyggelse med mindst 200 indbyggere. At bebyggelsen er sammenhængende vil sige, at afstanden mellem husene normalt ikke overstiger 200 m, medmindre afbrydelsen i bebyggelsen skyldes offentlige anlæg, kirkegårde, idrætspladser, erhvervsmæssige anlæg o.lign. I alt har man i 1960 optalt 1034 bymæssige bebyggelser. Der kan herved henvises til Statistiske meddelelser 1962: 13 „Folkemængden 26. september 1960 og Danmarks administrative inddeling“ og Statistisk tabelværk 1963: 1 og 3 „Folke- og boligtællingen 26. september 1960“. Som forstæder til provinsbyer (købstæderne, Marstal handelsplads og de sønderjydske flækker) regnes bebyggede områder i sognekommunerne, som danner en direkte fortsættelse af bebyggelsen i en tilgrænsende provinsby, hvilket vil sige, at der ikke er afbrydelse i bebyggelsen på mere end 200 m, bortset fra sådanne afbrydelser, der skyldes offentlige anlæg, kirkegårde, idrætspladser, erhvervsmæssige anlæg o.lign., jfr. Statistiske meddelelser 1962: 13.

Ved § 5, nr. 2, forsikres privat indbo, der på